

AMOR, BÈL AUCÈL

UN POÈMA EN OCCITAN

QU'AMERITÈT

UNA CORBADÒNA

A

LIANA NOUVELLON-MARHUENDA

DE FOISH (ARIÈJA)

AMOR, BÈL AUCÈL

Amor, bèl aucèl que velhatz sus nosautres,
Messatgièr audaciós depausant sus sa pèl
Mos mots rosats jos una blesta de son pel
Qu'en silenci, s'en va retrobar los autres.

De qu'auriái pas balhat, vendut o plan cedit
Per de sas mans sentir la doça careça,
Per de sos pòts saborar lo gost de fraga,
Per descobrir son còs al parfum interdit ?

A, ma tendra ròsa desplegant sos petals...
Mòstra-me coma ta joventut es bèla!
Mòstra-me coma ta joventut es miá!

Daissa-me tocar ta man, florejar tos dets,
Careçar tas gautas e baisar tos punhets... Lèu!
Abans que la vida t'aluènhe pas de ieu!